

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3271/2021
29.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Ђукић адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Звездара“ Београд, ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3514/19 од 18.02.2021. године, на седници одржаној 29.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3514/19 од 18.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3514/19 од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 281/19 од 04.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев за поништај одлуке Управног одбора тужене бр. .. од 13.05.2016. године у тачки 2. којом је одбијен приговор тужиље. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за обавезивање тужене да исплати тужиљи износ од 291.978,69 динара на име накнаде штете због мање исплаћиваних зарада у периоду од 01.10.2015. до 31.12.2018. године, у појединачним месечним новчаним износима са законском затезном каматом, што представља разлику новчаног износа зараде између захтеваног коефицијента од 17,32 и исплаћиваног износа зараде по коефицијенту 14,88, и да за утужени период уплати надлежним фондovima у корист тужиље припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање од 26%, за здравствено осигурање од 10,3% и за осигурање за случај незапослености од 1,5%. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3514/19 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена означена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП (посебна ревизија), због погрешне примене материјалног права.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена одбијен је тужбени захтев којим је тужила, запослена код тужене предшколске установе као васпитач, тражила да се поништи другостепена одлука тужене о одбијању приговора тужиле на решење о непризнавању права на увећани коефицијент од 17,32 за обрачун зараде у складу са чланом 2. тачка 1. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01... 48/21), почев од дана када је тужила стекла високо образовање. С тим у вези одбијен је и захтев тужиле за накнаду материјалне штете на име мање исплаћене зараде, јер јој је тужена исплаћивала зараду по коефицијенту 14,88. Побијана пресуда донета је у складу са постојећим судским одлукама којима је материјално право тумачено и примењено као у конкретном случају, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужила уз ревизију није доставила доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и о супротном пресуђењу судова о истоврсном захтеву, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе.

Врховни касациони суд стога налази да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној, па је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницима о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена само под истим условима као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужбом у овој правној ствари поднетом 08.04.2016. године тужила је тражила да суд поништи одлуку Управног одбора тужене бр. .. од 13.05.2016. године у тачки 2. којом је одбијен приговор тужиле, да би током поступка преиначила тужбу тако што је уз постојећи захтев истакла и захтев за накнаду материјалне штете у износу од 291.978,69 динара

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужене недозвољена, па је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**